

RETALLS D'UN POBLE:

Exposicions a l'Església Vella

TEXT: C. M. FOTOS: Carlos

A les poques hores de la inauguració de l'exposició "Retalls d'un poble", vaig escriure les primeres impressions al respecte, quan encara tenia al cap les imatges molt recents, els sorolls de la sènia, les olors del fum dels cresols, les notes del guitarró. Ara, al rellegir-ho, me n'adono de quant estimo totes aquelles coses viscudes des de xicoteta i que el pas del temps les va allunyant cada volta més de mi. Preferisc resumir aquells sentiments amb unes paraules de Vicent Andrés Estellés:

*m'agradaria, amb una semblant assemblea
de pedres, preservar amb els meus mots
un idioma, un país, una forma de vida, ...*

Mai m'haguera imaginat que la proposta que ens va fer Jordi Domingo, l'estiu passat, de fer un treball sobre els elements naturals que conformen el nostre entorn, es conclouria amb tant d'èxit. Treballar sobre els recursos patrimonials del nostre poble era atractiu i de seguida va trobar acollida en persones que sempre tenen idees, s'impliquen i troben temps per a invertir-lo en estos projectes: Benjamín Barberà, Gustavo Viol, Juan José Sales, Vicente Rocher, junt amb Jordi Domingo, Olga Mayoral i Miguel Ángel Gómez van organitzar l'exposició "**Retalls d'un poble**" inaugurada el dia trenta del passat mes d'octubre.

Visitada per més de cinc-centes persones al llarg de tres caps de setmana, (la més visitada de totes les que s'han fet durant este Any Cultural a l'Església Vella), comptà amb la participació dels grups de danses EL PEIRÓ de la Pobla Tornesa i del Grup LES COVES, DANSES I BALL PLA. No sols donaren color i festa a la inauguració, també ens van recordar eixa herència cultural que és la música, els balls i la indumentària de feina.

Ja dintre l'Església Vella, una sènia!!, i a la llum del cresol, el soroll de la sènia, el carro, les eines, els objectes vinculats a activitats quotidianes, maneres de viure, paisatges, fauna, flora, arquitectura ...

Si l'Església Vella és ja una riquesa patrimonial per sí mateix, en esta exposició ho ha segut més que mai. L'aigua és, sens dubte, un element molt relevant en la nostra cultura com també ho és la manera de regar tradicional de les nostres terres, la sènia. Ara que això ja quasi ha desaparegut, s'ha arplegat i mostrat a tots aquells que encara ho hem viscut i a d'altres que ja no ho han vist mai.

No sé si tornarem a regar amb les sènies, em sembla que no. Ara hi han altres maneres de regar més còmodes, però l'herència que hem rebut no la podem substituir mai i l'hem de conservar encara que només siga en el record.